

מחול

בת-שבע: חלומות והזיות

מאת מרים בר

הזקת מחול כתישבע: שלוש כור
אגורסיות של אנה סוקולוב, פול
אנאסטארדו וג'ו מנטי; אולם ה-
יפחן 10.12.

הבאלט, הבאלטי ביותר" משלר
שת המחולות, שראינו בערב זה
של להקת כתישבע, הוא, הזיות"
ליסט" (ליסטדליריום) של פול
אנאסטארדו, המנהל האמנותי של
הלהקה מאז העונה הקודמת. ירי
עת-מחול פארקסלאנס! מן הכמה
נשמח עליו רוח של אסתטיקה
קואזי-קלאסית מימים שחלפו, כך
ריאגרייה רבת אור (משה פריד)
ושפעת לובן של שמלות אוריי-
ריות נהדרות מתנפנות -
קונפראטט לשחור הגלימה רח-
בת-הכנפיים שגלשה, בתמונה
הראשונה, מעל שכס דמות המר-
יפה של דאגלס גלסן (תלבושת
של ברטה קווארטץ). גלימה רחבה
כל כך, שהסתירה מאחוריה ל-
רבע קבוצת רקדניות. קלילות
פרפרית, כפות-ריגל נוגעות-לאי
נובעות ברצפה, תנועות-גוף מר-
היבות בגמישותן ובהילופי-בזק
שלהן, פחות מדהימות-הירכב -
כל אלה יצרו ספקטאקל ממדרגה
נבונה. העין לא ידעה שבעה,
ועם זאת סווגה התמונה את מתח
הצמיח, פנטזייריטואו ניגון את
ארבעת הסטודים הטרנסצנדנטי-
טאליים של ליסט בניגון פאני-
טאסית ממש (חבל, ששמו לא
גיתן בתכניה); גם ההקלטה בי-
רשקול היתה מצויינת ויצרה
אשליה גמורה של ביצוע חי. גיי
אוגן היה הגבר השני במחול, ש-
השתתפו בו **גירה פו**, דבי סמר
ליאו, שלי שיר, גורית שטרן ו-
גירה טריפון. זו היתה הבכורה
העולמית של "ליסטדליריום", ו-
כברי הקבוצה הפגינו בה שיאים
של יכולת תנועתית.

לתמונתו של אנאסטארדו קדמו
חלומות", כוריאוגרפיה של אנה
סוקולוב (1961). שיש בה מו-
10.12.1978

"הזיות ליסט"

הסתם יותר מן האלמנט המחריד,
המתקשר לנו במושג "דליריום",
מזה שעלה מן הבאלט על רקע
צילי ליסט. אנה סוקולוב היא
בעלת שם גדול ורבים מעריציה,
וצר לי להודות, שמחולות שלה
לא עוררו בי מעולם את התחושה
הסנסואנית המתלווה לפרי השיר
ראה קריאטיבית. יש כאן הרבה
עבודת-טמט ואילו-צידמיון מכוונים
להפקת המזור והוציאידופן ככל
האפשר, ואינך יכול בלי מאמצים
לפיענוחם של כתבי-הרטומים. ל-
"חלומות" - בעצם, לסיטום -
משותף הריפוד של פחדים, בעי-
תה, אולי עקבות-נפש של שואה.
תחושה זו מלווה את הצופה למן
הסצנה הראשונה המתחוללת ב-
דמה, שבמרכזה נטועה דמות
קדורה בודה (לאה אברהם), אשר
כאילו "דרכה" (או "בעדה") עובר
ריס בפטיעה גסה, בזה אחר זה,
כמה פרטינאזים גבריים - דרכה,
כאילו לא היתה קיימת כלל. ל-
אחר כמה חזיתות-כתף כאלה מת-יראת-כבוד מפני הגאונות. גם

חיים תכלת הגזים קצת בהאפלת
האור, כך שארשות-פנים וחילופי-
הן הובחנו אולי רק בשורות ה-
ראשונות.

סארגאסו" של גלן טטלי
(1965), בליווי מוסיקה של ארנסט
קרנאק, היה בערב זה המחול ה-
יחיד עם אביוור של תפאורה -
סולם-מתכת ארוך שראשו מוטר
(ראובן טור-ארטונויאן). במחול
עובר כעין חוט פאבולרי המעורר
אסוציאציות המתקשרות בסמליות
הארוטית, שפרויד מייחס לתנור
עה במדרגות. בתפקיד הסולו רק-
דה שלי שיר הנמדרת: הסולם
הגבוה היה בעצם ה"פארטנר"
שלה, אשר בשלבו המתכתיים ה-
זוהרים היא מפתחת אבולוציה של
תנועה הסרת-מנוחה, ולא כולן
אסתטיות. קונטראפונקט לתנור
עות אלה יצרו ארבעה זוגות-אהב
בים, שהופיעו בזמן עליותיה ו-
ירידותיה של הסולנית בסולם, ו-
ציירו כעין הגשמה חיה לכיסופים
של האשה הבודדה. דמותה מר-
שכת את התעניינותם של הגברים
בוה אחר זה (רחמים רון, דוד
דביר, קולבן ועודד הררי), ואלה
מסיחים דעתם מבנות-זוגם (שרי-
פון, רות קליינפלד, דליה דביר
ופמלה שרגי). אבל רק לרגע קצר
שוב הניגוד הארוטי של משכית
הדיפה, "עלילה" שבה סוטר אחד
הגברים (רון) על לחיה של בעי-
לת-הסולם.

חלומות ורמזיסיות הם בעצם
מוטיב משותף לכל שלוש הבר-
ריאוגרפיות, אלא שבסיסן הסר-
נוני שונה בכל אחת מהן: הא-
בסטראקטי במחול של סוקולוב,
טבוע בחותם חזק של נטיה
קלאסיקה בסאנאסטארדו-ליסט
סוריאליסטי אולי טטלי, ודאי
צריך להכביר מלים על הרמה ה-
ריקודית המושלמת של הקבוצה
להשלמת רשימת המשתתפים
כיר עוד את שמותיהם של ארבע
לוף פרנלונד ודוד עון (תל-
מות").